

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону
про внесення змін до Закону України
«Про запобігання корупції»
(щодо депутатів сільських рад)
(реєстр. № 6300 від 6 квітня 2017 року)**

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 16 листопада 2017 року (протокол № 65) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до Закону України «Про запобігання корупції» (щодо депутатів сільських рад) (реєстр. № 6300 від 06 квітня 2017 року), поданий народним депутатом України Демчаком Р.Є. та іншими (далі – Законопроект).

Згідно з пояснювальною Законопроект спрямований на виключення з кола осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, на яких буде поширюватися дія Закону України «Про запобігання корупції» депутатів сільських рад.

Законопроектом пропонується підпункт «б» пункту 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції» викласти у такій редакції: «б) народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати обласних, районних, районних у містах, міських та селищних рад, сільські, селищні, міські голови;», тим самим встановити, що дія Закону України «Про запобігання корупції» не поширюється на депутатів сільських рад.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

У Конституції України зазначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8).

Як встановлено статтею 6 Конституції України, державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

За приписом частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

У пункті 4 мотивувальної частини Рішення від 26 березня 2002 року № 6-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що з конституційного положення статті 5 Конституції України, відповідно до якої народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, у системному взаємозв'язку з положеннями статті 6 Конституції України про те, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову, випливає, що органи місцевого самоврядування не є органами державної влади, а місцеве самоврядування слід розглядати як форму здійснення народом влади, яка визнається і гарантується в Україні (стаття 7 Конституції України).

Представницькими органами місцевого самоврядування є місцеві ради, формування яких відбувається за результатами народного волевиявлення, яке здійснюється через вибори, що відповідно до статті 69 Конституції України є однією з форм безпосередньої демократії (абзац третій пункту 3 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 4 червня 2009 року № 13-рп/2009).

Відповідно до частини першої статті 141 Конституції України до складу сільської, селищної, міської, районної, обласної ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста, району, області на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Відповідно до пунктів 1 та 15 частини другої статті 92 Конституції України виключно законами України визначаються права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки громадянина, засади місцевого самоврядування.

Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України).

Водночас члени Комітету звертають увагу на те, що Конституція України та закони України встановлюють однакові правові підходи до організації і діяльності органів, які мають представницький характер: парламенту - Верховної Ради України, представницького органу Автономної Республіки Крим - Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування - місцевих рад (абзац третій підпункту 2.2

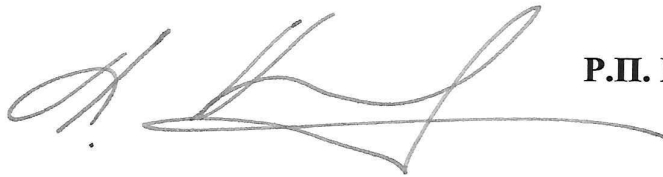
пункту 2 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 27 лютого 2001 року № 1-рп/2001).

Відтак, виключення депутатів сільських рад з кола осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, на яких поширюється дія Закону України «Про запобігання корупції», є недоречним.

Крім того, члени Комітету зазначають, що у разі прийняття законодавчої пропозиції про звільнення певної категорії осіб від подання електронних декларацій, відповідні зміни мають бути внесені не до підпункту «б» пункту 1 частини першої статті 3 Закону, як це пропонується Законопроектом, а до частини п'ятої статті 45 Закону, яка визначає перелік осіб, звільнених від подання декларацій.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до Закону України «Про запобігання корупції» (щодо депутатів сільських рад) (реєстр. № 6300 від 06 квітня 2017 року), поданий народним депутатом України Демчаком Р.Є. та іншими, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ